

Un dels autors més escenificats pel grup teatral de nois fou mossèn Gay, poeta molt conegut a l'Escala, per la bona amistat que l'unia amb en Pere Mercader, en Joan Ballesta, en Fèliz Ballesta i amb molts altres.

Recordem que la simpàtica i, per nosaltres, entranyable sardana "La Festa de l'Escala", de la qual n'és autor el compositor escalenc, en Pere Mercader, és lletra de mossèn Gay.

Per cert, que en Mercader dedicà aquesta sardana al Centre Social i Protector de la Infància el dia 2 de setembre de 1920, el qual, a la vegada, li agraià aquesta atenció, tot dedicant-li una festa, en el decurs de la qual li regalaren un bust d'en Beethoven.

Entre les obres representades pel grup de teatre del centre podem anomenar, com a més importants: *Esclaus de les Passions*, de mossèn Gay; "El bruixot de les rocalles", de l'autor escalenc, en Joan Ballesta Calafat; *El promès de la malalta*, drama en un acte; *L'ànima en pena*; *La vaga*, d'en Roig i Raventós; *Enemies*, d'en Buigas; *La llufa*; *La por*; Entre el menescal i el metge; L'ermita dels xiprers; etc..

I també diversos monòlegs que normalment eren interpretats per en Joan Ballesta, com el *Parenostre*, *Casat*, etc.

Eren interessants també els diàlegs, *De balcó a balcó*, *A mitja vela* interpretats per en Rafel Callol i en Diego Masferrer el primer, i per en Joan Ballesta i en Venanci Guinart, el segon.

Amb totes aquestes obretes es portaven a terme entretingudes i divertides vetllades que feien la delícia de la molta gent que hi assistia.

A més de les representacions teatrals a cura de l'agrupació local, de quan en quan venien elencs teatrals foranis amb els quals es tenien recíprocs intercanvis de contractació.

Això permetia, per una part, que el públic pogués comprovar altres estils, altres obres, diferents muntatges, mentre que per altra part estimulava els actors escalencs a superar-se, al mateix temps que n'aprenien. Aquests intercanvis els donava ocasió de fer sortides a Palafrugell i diverses a Cassà de la Selva.

La primera vegada que anaren a Cassà resultà, per cert, molt divertit. Era el 24 d'octubre del 1920. Ara ja no ho feren en tartana. En "Vintinou" ja havia comprat un "cotxe de carrera" i amb ell marxaren cap a Cassà. Però per arribar-hi tingueren llurs maldecaps. Quan són a Medinyà, ja els tenim a tots baixant del cotxe. Una avaria en el dipòsit de la benzina els posa en perill de poder continuar. Però els joves són els joves i, en lloc de cares llargues, ja els tenim fent gatzara i bromes per Medinyà, la bullícia dels quals féu sortir a més d'un veí de casa seva. Aquells mecànics, pel que es veié, sabien fer miracles, malgrat el poc temps que feia que remenaven cotxes, cosa que permeté a la divertida colla reprendre el viatge cap a Cassà. El cotxe d'en "Vintinou", conduït per l'Àngel, s'enfilà com un cabrit per la Costa Roja, travessant Sarrià, el Pont, Pedret, fins arribar a Girona, fent parada i fonda a la plaça del Vi. Arribar més tard a Cassà de la Selva fou bufar i fer ampolles.